

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ “ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ”

Σύντομος βίος

Ἐπί κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς, Πάτερ, Τάς σάς ἀρετάς θείας, ἔφθασας πόλου μέχρι.

Ἔθεσες, Πάτερ, τίς ἀρετές σου κλιμακωτά καί πυκνά σέ κλίμακες καί ἔφθασες μέχρι τόν οὐρανό.

Ὁ ὁσιος Ἰωάννης, ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου πού τιτλοφορεῖται «Κλίμαξ» ὄντας εὐφυέστατος καί γνώστης τῆς ἐγκυκλίου σοφίας ἀνέβη, σέ ἡλικία δεκαέξι ἐτῶν, στό ὄρος Σινᾶ, ὅπου ἔγινε μοναχός καί προσέφερε ὀλόψυχα τόν ἑαυτό του θυσία στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, διάγοντας ἐν ἄκρα ὑποταγῇ καί ἄκρα ταπεινοφροσύνῃ στους κανόνες τῆς μοναστικῆς πολιτείας. Ἐπειτα, σέ ἡλικία δεκαεννέα ἐτῶν, σηκώθηκε καί ἔφυγε γιά τό στάδιο τῆς ἡσυχίας. Πῆγε, λοιπόν καί ἐγκαταστάθηκε στή θεία μονή τῆς ἀσκητικῆς

παλαιστρας, σέ ένα τόπο πού όνομαζόταν Θωλᾶς καί άπεΐχε πέντε μίλια άπό τό Μοναστήρι.

Στόν τόπο εκείνο διέμεινε ό Όσιος σαράντα όλόκληρα χρόνια, πυρπολούμενος άπό διακαή έρωτα καί άγάπη πρός τό Θεό. Έτρωγε άπό όλα όσα επιτρέπονταν άπό τίς μοναστικές διατάξεις έτρωγε όμως πολύ λίγο καί ποτέ χορταστικά. Καί νομίζω πώς αυτό τό έκανε σοφότατα, προκειμένου νά κατά βάλλει καί νά νικᾶ κάθε έπαρση καί έγωΐσμό πού θά προερχόταν άπό τή νηστεία.

Ποιός όμως λόγος ρητορικός θά μπορούσε νά περιγράψει τήν άστείρευτη πηγή τών δακρύν του; Κοιμόταν τόσο έλάχιστα, όσο δηλαδή χρειαζόταν νά μήν ύποστει βλάβη ή λειτουρ για τοῦ νοῦ του, έξ αιτίας τής υπερβολικῆς άγρυπνίας, ό δέ δρόμος τής ζωῆς του ήταν άδιάλειπτη προσευχή καί άπερίγραπτος έρω τας πρός τό Θεό. Ό όσιος Ιωάννης λοιπόν άσκησε κάθε άρετή, πολιτεύτηκε καλῶς καί έλαβε πλουσιο πάροχα άπό τόν Κύριο τόν οὐράνιο φωτισμό.

Κάποτε δέ κατά τρόπο θαυμαστό έσωσε έναν μαθητή του άπό βέβαιο θάνατο. Συγκεκριμένα, ό μαθητής του αυτός, κουρασμένος άπό μία κοπιαστική εργασία πού έκανε, έπεσε καί κοιμήθηκε κάτω άπό μία μεγάλη πέτρα. Αυτή όμως ειχε αρχίσει σιγά-σιγά νά ξεκολλάει άπό τή θέση της καί έπρόκειτο μετά άπό λίγο νά άποσπαστει έντελῶς. Έτσι θά έπεφτε επάνω του καί θά τόν σκότωνε συντριβοντας τό σῶμα του. Ό Άγιος δέ, όντας στό κελί του, πληροφορήθηκε τόν κίνδυνο τοῦ μαθητῆ, ύστερα άπό θεϊο φωτισμό, καί άρχισε τήν προσευχή για τή σωτηρία του. Ό Θεός άκουσε τήν προσευχή του.

Τότε δέ νά τί έγινε: Ό μαθητής ειδη στόν ύπνο του τόν Όσιο νά τοῦ φωνάζει νά σηκωθεί καί νά φύγει άπό εκεί πού κοιμόταν. Έκείνος λοιπόν

ξύπνησε ἀμέσως, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὄπτασία αὐτή, καὶ ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ πού κοιμόταν.

Ἔτσι διασώθηκε ἀπὸ ἕναν τέτοιο θάνατο. Ὁ ὅσιος Ἰωάννης, ἀφοῦ ἔφτασε σέ ὑψιστο βαθμὸ πνευματικῆς τελειότητος καὶ διατέλεσε καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, ἄφησε τὴ φθαρτὴ ζωὴ καὶ μετέβη στὴν αἰώνια ἀνάπαυση καὶ μακαριότητα. Προηγουμένως ὅμως ἔγραψε καὶ ἄφησε στό λαό τοῦ Θεοῦ τό πάνσοφο βιβλίον τῶν θείων καὶ πνευματικῶν ἀναβάσεων, πού εἶναι γνωστό μέ τόν τίτλο «Κλίμαξ».

Πηγή: Ἱερά Μονή Ἀγίου Ἰωάννου Καρῆα

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος

(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος)